
**ВАРНЕНСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ
"ЧЕРОРИЗЕЦ ХРАБЪР"**

СТАНОВИЩЕ

от проф. д.и.к.н. Георги Кирилов Петков,
Директор на Институт за научни изследвания
и обучение на докторанти при Университет
по библиотекознание и информационни технологии

на дисертационния труд

на Бойко Костадинов Соколовски

на тема

**"Концепция за управление на знанията
в съвременното предприятие"**

София * 2017

Становището е възложено на заседание на Научно жури, назначено със заповед на Ректора на ВСУ „Черноризец Храбър“. За разработването му ми бяха предоставени по един екземпляр от дисертационния труд, автореферата и автобиография на докторанта.

Научен ръководител на докторанта е проф. Павел Георгиев Павлов. Докторантът Бойко Соколовски е преминал успешно през необходимата процедура за придобиване на образователната и научна степен "Доктор", съгласно Закона за развитие на академичния състав в Р България, Правилника за неговото прилагане и правилниците на ВСУ.

Дисертационният труд на Бойко Соколовски определено запълва появила се в изследователското пространство ниша, доколкото и без привеждането на нарочни аргументи е ясно, че управлението на знанията е една от съществените дейности, която осигурява конкурентното предимство на съвременните предприятия.

Остарелият вече подход в мениджмънта на предприятието при който на знанията не се гледа като на важен ресурс, жизнено необходим за неговото функциониране, го обрича на временен застой, а и на ликвидация, ако своевременно не се осъзнае ролята на осмисления, описан, съхраняван и развиван опит.

Все още липсва или недостатъчно е застъпен онзи аспект от мениджмънта, който е призван да съхранява и развива знанието за централния и спомагателните процеси в предприятието, а у онази част от управленските структури, чиято отговорност е управлението на знанията, липсва идея за промяна на философията относно същността и ефективното му управление.

Тези разсъждения, отнесени към дейността на сега функциониращата администрация в предприятията изглеждат напълно логично

и съвременно, а теоретичното разработване на проблема е съвсем навременно, ако не и закъсняло. Казаното дотук само показва, че актуалността на обсъждания дисертационен труд не подлежи на съмнение. Нещо повече, опитът на докторанта и както се оказва, успешен, да изследва подобен проблем респектира и трябва да бъде подкрепен.

В увода на изследването Бойко Соколовски, като прилага утвърдения при подобни разработки подход, посочва за обект „предприятията от търговския и производствения отрасли“, както и предмета на дисертационното си изследване, а именно „концепциите за създаване на знания, опирайки се на процеса, чрез който фирмата добива информация и/или знания, процес, при който интегрирането на редица данни ги превръща в знания, което го прави полезен за решаване проблемите на бизнеса, процес, който осигурява на членовете на организацията лесен достъп и възможност да използват общи, корпоративни знания“.

Бойко Соколовски си поставя за цел „да представи концепция за управление на знанията, както и да идентифицира бариерите при внедряване на концепцията в търговските и производствените предприятия“.

За постигането на тази цел той е решил следните изследователски задачи:

- ✓ Прецизирал е терминологията, свързана с концепцията за управление на знанията в предприятията;
- ✓ Анализирал е процеса на внедряване на концепцията за управление на знанията в предприятието;
- ✓ Изясnil е влиянието на управлението на знанията върху постигнатите резултати на ниво предприятие;
- ✓ Изследвал е трудностите и бариерите, възникващи при внедряването на концепцията за управление на знанията на ниво

предприятие;

✓ Установил е препятствията, възникващи в процеса на внедряване на концепцията за управление на знанията на ниво предприятие.

За постигане на целта на дисертационното изследване и решаване на научните задачи докторантът е изbral адекватни методически средства за извършване на изследването. Събрал и използвал е публично достъпна информация, която включва нормативната уредба на дейността, публикуваните документи, както и голям брой публикации по проблема.

Авторът развива своето изследване при допускането, че „разпространените бариери в рамките на функциониране на предприятието са фактор, възпрепятстващ внедряването на концепцията за управление на знанията“. По-детайлното и задълбочено проникване в проблема го е довело до формулирането и проверката на следните работни хипотези:

- „Мениджърите на фирмите не са готови за процеса на внедряване на концепцията за управление на знанията и в предприятията не достигат специалисти, които да поддържат този процес.“
- Процесът на споделяне на знания между работниците е затруднен, съществуват много бариери пред обмена на знания.
- Информационните системи в предприятията не улесняват процесите на придобиване, както и обмена на знания, поради техния недостиг или ограничена полезност.
- Информационните системи не са достъпни за всички работници.
- Предприемачите не се грижат за системното обучаване на работниците, необходимо в процеса на развитие на знанията.
- В предприятията не достигат съответните мотивиращи системи, подкрепящи управлението на знанията.

- Предприемачите не ценят знанията на работниците, които притежават ключови умения и опит.
- Работниците се страхуват, че внедряването на концепцията за управление на знанията ще допринесе за въвеждането на неизгодни промени.
- Най-ниско квалифицираните работници нямат възможност да прилагат своите идеи и решения за подобряването на работния процес.“

Като развива изследването си в увод, четири глави, заключение и списък на използваната литература, авторът постига необходимия баланс между съдържание и обем при разглеждането на отделните проблеми. Направен е задълбочен преглед на съответната научна литература, като са обхванати водещите класически и съвременни изследвания по изследваната тематика.

По-общите теоретични проблеми относно икономиката, основана на знанията са разгледани в първа глава. Втора глава е посветена на инструментите и моделите при внедряване на концепцията за управление на знанията. Третата глава анализира трудностите и бариерите пред внедряването на концепцията за управление на знанията. А четвърта глава е посветена на оценката на влиянието на бариерите върху процеса на внедряване.

Анализът на литературните източници, преобладаващата част от които от последното десетилетие, доказва, че Бойко Соколовски познава съвременното състояние на изследвания проблем, както и последните тенденции в усилията на учените за неговото обяснение. Така дисертационният труд е много добре ситуиран в научния контекст на изследванията по проблема. В тази част на разработката той е проявил усет за мярка, като не се е увлякъл в преразказване на подробности от изключително обемната и интересна литература по темата. Ето защо, той отделя

голяма част от обема на изследването си за описание на своите собствени наблюдения.

С адекватни на теоретичните конструкти емпирични индикатори докторантът проверява възможността за внедряване на добри практики при управление на знанията на ниво предприятие.

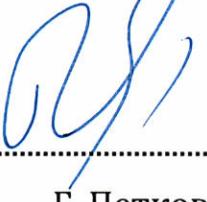
Заключението дава добра възможност за общ, макар и бегъл поглед, върху цялата изследователска работа и постигнатите резултати от докторанта. Приложенията в края на дисертационния труд допълват знанието по анализирания проблем и му придават по-висока достоверност.

Приемам напълно формулираните от автора основни приноси в дисертационния труд. Те произтичат непосредствено от анализите в дисертационното изследване и са своеобразна квинтесенция на постигнатото.

Направените проекции за бъдещо прилагане на някои от постиженията в дисертационния труд изглеждат съвсем логично и в съответствие с изводите от анализите, приложими са на фона на очертаващите се тенденции в развитието на обществените отношения.

Казаното дотук показва автора на настоящия дисертационен труд като съвестен изследовател, като учен, макар и в началото на кариерата си, който е в състояние да поставя и разработва научен проблем. Усвоил е методологията и основните методи на научното дирене. Ето защо, убедено предлагам на уважаемите членове на научното жури да гласуват на Бойко Костадинов Соколовски да се даде образователната и научна степен „доктор“.

Дал становището: проф. д.и.к.н.

Г. Петков

16.12.2017 г.

Гр. София